

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Bibliothèque nationale de France

CPlutarchi Thaecto

nei De exilio libellus nup er latinus factus/
Angelo Barbato interprete.

Muscae encomium

Lucianí/latinum factum Nicolao
Beraldo interprete.

Scipionis Carte

romachi Pistoriensis Oratio de
laudibus literarū graccarū.

109

(3)

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

Nicolaus Beraldus ornatissimo/ac doctissimo
viro Ludouico Deberquino. S. P. D.

Ebetur tibi/ac merito qdeꝝ debetur
hęc Luciani declamatiūcula hūanis-
sime Ludouice. Nā & si Lutiani scri-
pta oia studiosissie & legis & aples-
teris/eius tñ eruditos ac i geniosos
lusus tāti fecisti semp /vt nihil liben-
tius vidisse te vnq/mihi cūctisqꝫ p̄dicare soleas. Nup
vero quū Annei Senecę iocū de morte Claudijs princi-
pis/& Synesij libellū de laudib⁹ Caluicij vna legerem⁹
aimaduerti ea te gestijsse lētitia/vt opus vtrūqꝫ nō mō
statim relegere/sed ediscere quoqꝫ velle videreris. Eras-
mo vero tuo quū nūq nō plurimū tribuas/eius tñ mo-
riā/eiusdē scilicet farinę(qđ dicitur) opusculū cīprimis
laudas/deamasqꝫ/eāqꝫ nō vereris/ceteris eiusdē autho-
ris opibus(que vel intimo iudice eruditissia absolutissi-
ma qđ sūt oia) anteponere. Necqꝫ vero nouū hoc /ac in-
auditū/nature soletiā/vel in minimis quibusqꝫ mirari.
Hoc em̄ nosti nō a grēcis modo cōpluribus facilitatū/
sed a latiniꝫ quoqꝫ nō nullis. Nā Cicerō quū alibi/tū ī
libris de natura deorū qđā ad eā rē ptinētia mire p̄seqꝫ.
& Plynius de apib⁹ ceterisqꝫ insectis scribēs turrigeros
(ingt) elephātoruz mīramur humeros/taurorūqꝫ colla/
Et truces ī sublie iact⁹/tigriū rapinas/leonū iubas/ quū
serū natura nūq magis/qđ ī minimis tota sit. At nō erat
(inges) id luciano p̄positū. esto/mīrū tñ qđtope ad idio-
cus hīc honest⁹ liberalisqꝫ ptineat. Quare īscribāt tibi
suas ceteri vigiliās: Ego cessatiūcula hanc meaz/horeqꝫ
vnūs ociolū bñuolētię erga me tuę & dono & dedico
Vale. Remigius Rufus Candidus plurimam tibi
suo noīne Salutē hīc adscribi voluit/Lutecię kaſ Odt.

**Musce Encomiū Luciani/latinum factū
Nicolao Beraldo interprēte.**

ST quidam musca nō minima vo
lucrum/ si cum culicibus insectisq;
minutioribus conferatur. Ceterum
tāto illis corporis magnitudinē p/
stat/quāto apībus ipsa īterior est /
ac/tenuior. V olat autem non ī tē
terarum volucrum morem/quarum quedam toto plus
mescunt corpore/alię perniciibus vtuntur alis/sed locu
starum more/itemq; cicadarum apīumq; pennas habet
membranaceas/tanto quidem ceteris exiliores/quanto
grecanico pallio indica vestis molior est ac tenuior. Ac
fulgenter radiat. nec fere aliter q; pauones/siquis eam
exporrectis ad sole pennis attēte diligenterq; aspiciat.
Neq; vero continentī perpetuoq; pennarum remigio
volitat/vtī vespertilioes/neq; rursus cū saltu/ut locus
ste/neq; cum sibilo/ut vespe; sed apte decenterq; flexa
est/in quamcunq; celi partem moueatur. Quin & ei p/
rium est ac peculiare haud quaq; volare cuz quiete/sed
cum cantu non immitti quidem/qualis est culicum/neq;
gravissono/qualis apīum/neq; minaci ac formidabili/
qualis est vesparū: sed rāto illis acrior est ac vocalior/
quāto tuba accymbalis tibię sunt concinniores. Quod
vero ad corpus attinet.eius tenuissimus quidem ac ver
satile caput collo iungitur/non autem protinus adne
titur corpori ceu congenitum vtī ī locustis est. Porro
sunt ei oculi prominentes; ac p̄duri corneiq; / pectus
pactile/pedes educiti/non quidem sicuti vesparum/sub
stricti. Venter vero thoraci nō absimilis cingulis lati

Muscae vq
latus

Muscae for
ma

squamisq; munitur. Nec electo per caudam aculeo a
pium vespriumq; more pungit ac se se vlciscitur / sed
ore ac proboscide. Quam quidem qum habeat elephā
torum more/pascit quidem ac cibum captat eadem &
mordens comedensq; continet polypi acetabulis mire
similis. Ex proboscide ipsa deus prominet/quo pun
gens eductū sanguinez bibit bibit & lac quoq;/dulcis
vero ei cū primis sanguinis potus) Idq; nō magno ad
modum dolore eorum qui punguntur At qui qum sex
habeat pedes/quatuor solis incedit/anterioribus vero
duobus perinde ac manibus vltur. Videas vero eam
quatuor nixam pedibus/ac duabus ceu manibus escu
lentum quidpia n sublime tenentem plane hominum
more. Neq; autem statim talis ab initio nascitur / sed
vermis primum ex humano brutoe cadauere pro
gnatus ac nō multo post pedes pennasq; paulati emit
tit/sicq; demum ex reptili volucris efficitur. Fert & ea
vterum/ac vermem parit primum quidem exiguum/q
mox & in muscam transit. Qum vero nobiscum agat/
eodemq; vidu vtatur ac mensa/omnia degustat excet
pro oleo /pesti/er/n/ ei olei potus. Ac fragili breuicq;
vita cum sit (est enim angustus ei vitæ modus præscri
ptus) luce cu3 primis gaudet/incq; ea exerceatur viuitq;
Noctis vero tempore quietem agit/& a volatu cantus
q; abstinet/abditaq; quiescit. Eius vero non vulgaresq;
prudentiam dicere possum/vbi/s/ insidiatorem hostē
q; fugit araneum (insidiantem enim illum obseruat/at
q; ex aduerso prospicit) illius impetum declinans / ne
ab eo capiatur retibus implicita/atq; in eius ferē la
queos incidat. Fortitudinem uero virileq; animi ro

*Zibuscae ps
boscis*

*Zibuscae in
cessus.*

*Zibuscae ge
neratio.*

*Zibuscae vi
ctus.*

bur quid attinet dicere: quid est quentissimus poetarum
Homerus heroa strenuum laudare cupiens/noti cum
leone/aut pardo apropue eius fortitudinem:sed cum mu/
scæ audacia/intrepidaq; animi/conatusq; alacritate con
ferat. Non enim temeritatem muscæ tribuit ille/sed co
sultam prouidamq; audaciam. Etenim clausa(inquit)
ea non refugit/sed morsuq; adpetit. Vsq; adeo vero mu
scam commendat atq; amplectitur/vt non semel /neq;
in paucis carminibus sed frequentissimam de ea men/
tionem fecerit. Vsq; adeo poeticos versus exornat co
memorata sapientia musca. Ac nunc quidem explicat/vii
ea subinde cum cetero grege ad lac voliter/nunc vero
Minervam a Menelao tela prohibentem(ne in eius
vitalia vsoq; adegeretur)nutriculae ad similans dormie
tem alumnnum studiose curanti/muscæ cursus similatu
dine, aduocat. Epitheto vero pulcherrimo mustas or
nauit adinas/i/crebras confertimq; volantibus cognos
mina/carumq; agmen gentes vocans. Ea vero muscæ
fortitudo est/vt morsu non modo homini curem/sed
& bouis & equi consaucier. Nec parum elephanto in/
festa,est ac molesta/vt quæ eius rugas/cutemq; cancella
tam subeat/ac proboscide pro magnitudinis ratione
laniet. Coitus vero ac veneris coniugisq; mira est mu/
scarum generi libertas ac mas quidem non protinus
gallinaceorum more adscensa femina desilit/sed a femi
na diu vehitur sponsum ferente/simulq; coitumquen
dam ex plenaeriu; haud quaq; volatu dispergit. Adde
his qui resecto capite in reliquo corpore diu spirat ac
vivit. Quod vero maximum in earum natura est iam
iam dicturum. Et mihi quidem videtur Plato in eo

dij

libro quem de anima, immortalitate scripsit id soli pretermissee. Mortua/na musca si cinere spargatur/reuiuiscit/eicq; regeneratio quædaz est/vitaq; alia instauratur, ut iam dubitare nemo possit immortalem & muscis anima esse: Quod si forte egressa anima redierit/corpus ipsa suum agnoscit/demon suscitat/ac muscam rursum volucrem reddit. Efficit deniq; vt non vsc quacq; fallit ac fabulosu*z* id videatur/quod de Hermotimo Clazomenio scriptum est/videlicet animam ipsius a corpore peregre proficiisci / ac reuerti aliquanto post/corpusq; illud suum implere denuo solitam/ac hermotimum ex uiscitare. Iners vero ac ociosa quum sit ipsa/alieno tamē labore eo cōgesta decerpit. Estq; ei instruenda ubiq; mēfa/eicq; mulgerur caprae. Nec magis hominū/q; muscarū causa operātur apes ac mellificat. Eide obsonia acocis dulcia cōdiuntur/regibusq; ipsis pregustat/regūq; mēfas ambiēs ac calcas cū eis vescitur/cūq; rebus pfrui. Niduz vero sedēq; sibi nō uno loco statuit/sed valatu cūcta Scytharū more per errās loca/vbi ubi noctu depre hēsa fuerit/vbi focū sibi cubileq; facit. In tenebris nihil (vt dixi) musca facit/neq; vñq; latet in opere/aut turpe aliquid occultafacit/qd in luce factū dedecus ei vllū cōtumeliale pareret. Fabulatur vero fēmīnā quādā pulchrā admodū/facūdāq; ac canorā olim muscā esse factā/ amasseq; endimiona/ac lunę emulā rivalēq; fuisse/atq; inde quū adolescentē ipsū dormientē ridēs/cantāsq; ac lasciuies iugiter ex pergefaceret indoluisse quidē illum/ lunā vero iratā ob id eā in muscā cōmutasse/ac pp̄ter ea dormientibus omnibus/sed ephebis maxime/infantibusq; tenellis etiā dū inuidere quietē ac somnū/nēpe

Muscarū re
gnatio atq;
immortalita.

Hermotim⁹

Musca regi
plus cōmūr.

Musca scia

Endymionis illius memorē. Eius vero morsus/ac san-
guinis dēsyderiūz/non feritatis odijue/sed amoris atqz
humanitatis est argumentum. Frustratur enim specie q̄tū
potest/& ex ea aliquid decerpit. Fuit & rēporibus illis
prīscis mulier quēdaꝝ eius nominis/poetices studiosa/
pulchra admodum ac sapiens. Altera itē meretrix attica
cum primis nobilis: de qua & comicus hoc modo.

Musca momordit eum precordia ad vſqz.

Sic itaqz venusta comedia muscae nomen/neqz auersata
est/ neqz e scena exclusit. Necqz vero patres quondā puz
debat suas hoc nominae filias vocare. Tragedia idcirco
& cum magna laude musce meminīt/vt his versibus.

Gratia quidem est muscam vehementi impetu

In hominum corpora deuolare/vt cede

Hostilem timere lanceam.

Poteram & alia multa de Pythagorica musca dicere ni ^{musca} _{Pythagorica}
si nota omnibus esset historia. Sunt autem & maxime
quēdam musce/quas militares multi /alij canes vocant/
bombo terribiles/volat uqz præceleres ac vivacissimæ.
Quin & hyemem totam sine pabulo transigunt tectis
occulta. Quarū & admirandum ilud subit/ & vicissim
mares sunt ac feminæ/quemadmodum Hermaphrodi-
tus ille Mercurij/ Venerisqz filius/qui & ipse gemina
natura/sexuqz ac forma duplaci fuerit. Ceteruz & si alia
multa sunt/que dici a nobis in presentia de hac re posse
sunt/finem tamen faciā/ne quis me forte putet elephan ^{Varemya:}
tum(quod dicitur solet) ex musca facere.

F I N I S.

d ij

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

tum/vel potius naturæ miraculum/cum quæ imperiū
vitia comitari solent non modo ita refugerit / ut non
in esse possint suæ reip. sed ne excogitari quidem. Qua/
re beatum iudico eum/ quem cuius studio incumben/
tem degere in ea contigerit/sed beatissimum/ quem lité
rariæ facultates exceperint/cum tot presertim / tantaç
vndiq; suppetant. affluantq; ad eam rem commoda/ut
fingi fortasse plura possint/haberi certe nō possit. Vbi
enim/ut alia omittam:tanta librorū copia/quanta post
Gothicam ruinam nunq; fuit;nec veteribus vero Ro/
manis aut græcis florentibus in his/quæ extēt fuisse cre
di par est/cuz novo hoc inuenio carerent imprimento
rum librorum:qui & pulcherrimi iam arq; emandatis/
simi prodire incipiunt. Aldi potissimum nostrī opera:
de quo illud habeo dicere/quod de porphyrio inquit.
Simplicius/oiz bonorū nobis author. Ald⁹. vobis ve
ro illud mihi videor accommodaturus/quod Demosthe
nes/qué interpretaturi sumus: Atheniensibus protulit.
Ferte autem rogo æquo animo græcis me pauculis ver
bis vos alloqui. ο μεν σύ πατέρων καιροσ ων ξυδίρεσενε
τοι, μονονουχι φωνήν ἀφιεισ λέγει, ὅτι τῶν ἐλληνικῶν
ὑμῖν πλόγωρ ἀντιληπτέος εἰπερ οὐτερ εὐτυχίας
ἀντῶν φροντίζετε ήτοι εστι πρæsens itaq; tempus οὐτοί
Veneri quasi emissā voce pronunciat capessendas esse
vobis græcas literas/si quid de felicitate vestra cogita/
tis.nam vt Vergilianum quoq; carmen in vos transfe/
ram.Via prima felicitatis/quod minime remini:graia
pandetur ab urbe:Exergiscimini igitur iam & capesci
te græcas literas vltro sese vobis offerentes. Díxi.

Aldilaus

Demo-
sthenes.

¶ Luteciæ in officina Gormontiana
Nonis Octobris .M.D.XVII.

g. iii

EMIGIVS RVFVS CANDIDVS
humanissimo ac doctissimo viro IOANNI
LALIRIO. S. P. D.

EMPESTIVE SIQVIDEM
ac per oportunæ venisti doctissi/
me Ioannes/ nobis videlicet τὸν
κολοφῶνα addentibus emendatio-
ni elegantissimi libelli Plutarchi
Chæronæi/Cui titulus est de exi-
lio/Quem ab Roma nuper ab me
misit doctus vir Ioannes Carduinus amicus meus in/
teger. Huc itaq; ne sine chartaceo aliquo numere ab/
scendas/tibi offerimus/dicamusq;. Opusculū sane p exis-
tuum est /verum sententiarum grauitate amplissimū;
quodq; variantis fortunæ fluctibus agitatum hominē
per humane soletur/moneatq; minime conquerendu;
de patriæ exilio/relegatione/aut bonoru; proscriptio-
nibus/que plus solatijs atq; gloriæ plerunq; afferunt /q;
detrimenti aut molestiæ. Quandoquidem Themisto/
cles relegatus maiorem sibi gloriam apud barbaros cō-
parauit/ q; cum suis. Et Demetrius(Phaleraeus qui dece-
annos Atheniensibus præfuerat)exul apud Alexadriā/
inter amicos Ptolomei principatum tenens:non modo
in oī rerum copia vixit/sed &. Athenienses muneribus
amplissimis decorauit. Adeo commendabile fuit anti-
quis illis exilium:vt illud vel sponte quæsierint. Thuci-
dides. Xenophon. Thimæus. Androtion. Bacchi;

lides. alijqꝫ innumerí. qui animi sui excellentia ^{ḡn̄v̄ v̄tr̄}
γῆσ cōmutates/exilium quasi viaticum quodā putauē
runt. Cæterū huic adi; cere placuit Luciani muscæ enco
mīum/a Nicolao Beraldo vtriusqꝫ linguaꝫ/citra liuorē/
doctissimo nuper latinum factum. Nam quum verte
bat prelo commitebam/hanc tu pro merculis/illis paſſ
latinis / vt̄ sunt puellares pupē / alueoli / turb iñes /
verticili / crepitacula/ fr̄tilli / periscelides quibus se
alienigenaꝫ Parisijs fuisse p̄lerūqꝫ testantur/dono tuis
dabis. Nam & si eborea / marmorea/ aut aurea nō sit/in
geniosior tamen q̄ vel Callicratís formicæ/vel Myrme
cidis quadriga/aut nau sapiculæ pénis obiecta. Hæc ti
bi patriā repetēti ne solus sis socia erit/quippe ne solus
qdē est quem musca comitatur. Vale. Et grauissimo iuſſ
ris consulto/& iudici equissimo/Guillelmo Ciro/Soceſ
to tuo me plurimum commanda. Parisijs nonis
Octobris. M.D.XVII.